

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и Срећевину на годину 12 перпера, на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње по франка у злату, на по године по франка у злату.
Прешлаша се прима само у годишњим и полугодишњим роковима и волаже у надрјед.
Поједини број 20 пара за Црну Гору. — за Иностранство 25 гари.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cetigne, Montenegro.

L'abonnement pour le pays 8, pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Администрацији Гласа Црногорца у Цетиње.

Допис се шаљу Уредништву — Рукопис се не враћају.
Оглас се шаљу Администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број до пет цифара из петит слова по 4 пара, гармонд слова 6 пара; циферо слова 2 пара — за први пут, а за сваки даљи пут у поза од горње цијене. Најмањи оглас наплаћује се 1 перпер. — Осим напријед наменене цијене од ријечи, наплаћује се по закону о таксима још по 30 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Изази суботом

Уредник и одговорни уредник: Вељко Милићковић

СЛУЖБЕНИ ДИО

РАСПИС

свијема управним властима у новим крајевима Црне Горе

Министарство Унутрашњих Послова је 12. новембра 1913. г. ПБрој 3319, прописало Ујуства за исцртавање и ограничавање државне имовине у новоослобођеним крајевима и уста су штампана упућена свијема управним властима у тим крајевима.
Због познатих догађаја, који у прошлој години ненадано наступили, није по тим Ујуствима ништа више предузето нити се ништа од речене државне имовине ограничило. Али и без тога речена Ујуства баш добро упућују надлежне државне власти, да у сваком даном случају заштите држави право на ону имовину у новим крајевима, која се за доба турског господарства у њима сматраше својина турске царевине, а под разним називима. Довољно је за то само напоменути чл. 13. поменутих Ујуства, по којем нико не може једну шуму или испуст ни сам експлоатисати нити каква права на њих на друго пренијети, ако за такво имање нема талију и то не макар какву по искључиво тапију, коју је собом потврђено издала Царска Тефтерхана у Цариграду.

Међутим увијерио сам се, да неке управне власти у нашим новим крајевима, не само да не чине, да се право наше државе одржи на добра, која су у истини њена, но још и помажу оне, који хоће да се тим добрима користе као својима. Тако је на пр. једна обласна управа допустила да сељаци једног села продаду за експлоатацију у спекулативне сврхе један огромни комплекс изврсне јелове и смрчеве шуме (ако овим немају никаква доказа, да је та шума њихова) и да се та експлоатација отпочне, пре небрегавајући тако, поред осталог, и распис Министарство Унутрашњих Послова о шумама од 16. априла 1909. год. број 2404, по којем искључиво министар унутрашњих послова може овакву експлоатацију одобрити, па да су речени сељаци и доказали право својине на поменути шуму, као што нијесу. Једна, пак, капетанска власт, такође из нових крајева, апсолутно ненадлежно и без знања икоје претпостављене јој власти и формално потврђује уговор о уступању за експлоатацију друге једне шуме, за коју они, који је уступају, тврде, да је њихова приватна својина, али се нема за то онаквог доказа, какви захтјева речени чл. 13. Ујуства Министарства Унутрашњих Послова.

Обје ове радње биле су наравно поништене, чим се овамо за њих сазнало, а односне власти су узете на одговорност. Прије свега: племенске, општинске, селске и црквене, односно манастирске или вакуфске шуме ни у новим као ни у старим границама Црне Горе не могу апсолутно бити уступљене за експлоатацију у спекулативне сврхе, док то не одобри надлежни министар, о чему изрично говори чл. 28. реченог министарског расписа о шумама од 16. априла 1909. год. број 2404, а и сами уговор о таквом уступању има се у детаљима реджирајући у Одјељењу Народне Привреде. При том ни право приватних лица на шуме, испусте и т. д. у новим крајевима не може се ни у ком смислу пренијети на другог, док онај, који би желио то право уступити, не докаже да га има, како је то прописано реченим Ујуствима за исцртавање и ограничавање државне имовине у новоослобођеним крајевима од 12. новембра 1913. год. ПБрој 3319.

Потврде уговора, које биле учињене противно горе изложеном, не могу имати никакве вриједности и само ће шету донијети уговарачима; а државне власти, које би такве уговоре ненадлежно или без горњих увјета потврђивале, биће строго одговорне, као и оне, које би у свом дјелокругу допустиле, да се и на који други начин угрожава држави њено право на ма какво непокретно добро, а на шуме особито.

ПБрој 71.

Цетиње, 21. јануара 1915. год.

Министар
Унутрашњих Послова,
Саво П. Вулетич.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ пошао је на Ријеку.

— Њихова Краљ. Височанства Престолонаследник и Престолонаследниковица јуче су такође отпутовали на Ријеку.

Врховна Команда јавља: *Непријатељ је у току 22. о. м. отварао артиљеријску ватру противу Кука и наших положаја на Дрини код Горажде, али без икаквих резултата. — 23. ов. мј. напанда је и на фронт Херцеговачкога Одрета, али је одбијен са знатним губитцима.*

Истог дана отварао је ватру са утврђења и флоте противу Ловћенскога Одрета, али без икаквога резултата, док је ватра из наших батерија била одлична, и више метак иало је у утврђење Горажду и Грабовац.

Иначе није било ничег важнијег у току последњих дана.

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент, г. генерал Н. Потапов примио је ова службена саопштења:

Петроград, 23. јан. у 5 сати у јутро. У Источној Пруској наша је војска уз борбу продрла напријед, 21. јан., дуж обје обале ријеке Шешупи, у рејону Ласденена.

На лијевој обали Висле продужава се битка код Боржимова и Воље Шидловске с особитим упорством и уз необично густе редове нашега непријатеља: с намјером да пробіје наш фронт, непријатељ је само на једном дијелу његову извео у бој на 10 километара седам дивизија (око 100.000 људи) подржавајући их артиљеријом од 100 батерија. Неке су дивизије развијене на фронту од само једног километра, т. ј. више од 15.000 људи долазе на један километар фронта.

Наш противнапад започео је ноћу 21. јануара и тад су на цијелом фронту битке наступили упорни бојеви прсимице. Ми смо успјели да задржимо непријатеља и да га присилимо на одбрану. Код Боржимова непријатељ је одбачен послије особито ударних бајонетских бојева. Наша је војска упала у башту Воља Шидловска коју је непријатељ држао у току два дана, и заузела је. У рукама непријатеља остала је само винарска радња која се налази у близини поменуте баште, али 21. јануара бој још није био завршен, а продужава се уопште на цијелом фронту с истом жестином.

У Карпатима се битка развија на фронту од 240 километара, од Дукинских прелаза до Вишкова. Код Свидника и у долини ријеке Лаборча, а и у рејону Ужока наша је војска продрла најпријед и заробила преко 2.000 војника и 10 миотрајева.

На прелазима Тухолка и Бескид, т. ј. на фронту од само 10 километара, наша је војска у току последњих дана показала херојски отпор: издржавајући на дан до десет бајонетских напада, она их је завршавала контра-атакама. 21.

јануара донесена је одлука да се војска повуче с тих прелаза на раније спремљене позиције. Непријатељске снаге које оvdје наступају, врло су знатне. Покушај непријатељев да продре до прелаза Вишков и Тартаров, одбијен је уз огромне непријатељске губитке.

ТЕЛЕГРАМИ

Москва, 20. јануара. Земство је отворило да се даде 5000 рубаља у име помоћи за сиромашне Црногорце.

Петроград, 20. јан. Српско посланство са српском колонијом је ове године због изузетних прилика скромно прославило Св. Саву у казанској катедрали. Послије сјећења колача и освећења кољива, обратило се посланику г. Спалајковићу Анастасије, ректор духовне академије, топлим говором о духовним везама руског народа које почињу још од Св. Саве, истичући улогу Св. Саве у одбрани Србије од тадашње мађарске навале. Епископ упућује молитву Св. Сави да и данас помогне српском народу да одбије навалу Мађара и Нијемца.

Париз, 22. јан. На сектору Ипра водила се артиљеријска борба. Извјештаји потврђују да је на француске трупе нападао не један батаљон него једна бригада. Источно од Ипра непријатељ је том приликом изгубио батаљон и по. Потврђује се да су Нијемци код Ла Басе имали велики неуспјех; само на путу из Ла Басе у Бетин нађени су љешеве шест официра и 400 војника. Укупно губитци Нијемаца у овој области износе најмање батаљон и по. У области Крона француске трупе су се одржале у рововима које су заузеле. Французи су одбили у области Перта, ката 200, четири жестока напада. Отете су двије непријатељске карауле. У Аргони у области Сен-Хибера одбили су на бајонет један њемачки напад. Код Сен Михиела Французи су поново разорили прелазе на Мези.

Рим, 23. јан. Листови мисле да инцидент на српско-бугарској граници неће довести до прекида односа између двију земаља.

„Giornale d'Italia“ прима из Лондона да ће убрзо кренути 300.000 нских војника.

Гоњење подморске њемачке лађе 1 21 наставља се.

Нова енглеска војска се почела укрцавати. Њемачка покушава свим средствима да омете укрцавање.

Кајзер је посетио флоту у Вилхелмсхафену.

Из Копенхагена јављају, да је у Берлину био општи сајет између Кајзера, Фалкхајма, генералштаба, адмирала и министара. Проучавали су се планови за нове операције.

Из Беча јављају да је предлог о забрани извоза жита из Беча проузроковао незадовољство. (Нар. извјештај).

Петроград, 23. јан. „Wiener Allgemeine Zeitung“ објављује чланак у којему се тобоже тврди да би Русија закључила засебни мир са Аустријом ако би јој Аустро-Угарска уступила источну Галицију. У исто вријеме да би Русија пристала да

жртвују Србију која би била придружена аустро-угарској монархији.

Овлашћени смо из руског званичног извора да најкатегоричније демантујемо ову абсурдну вијест која најбоље илуструје слабост и малаксалост Аустрије, износећи аустријске тежње и вољу за закључењем мира, пошто је и војно и унутрашње стале Аустро-Угарске више него очајно.

Руско посланство у Штокхолму енергично оповргава све вијести о засебном миру, било руско-њемачком или француско-њемачком, изјављујући да су лондонске обавезе непоколебљиве.

Лондон, 23. јан. Адмиралитет саопштава да су се сви енглески бродови који су узели учешћа у посљедњој поморској борби, повратили. Енглески губитци су 5 убијених и 38 рањених.

Копенхаген, 23. јан. Јављају из Берлина да је њемачка крстарица „Газела“ коју су савезници торпедирани код Ригена, лако оштећена.

Каиро, 23. јан. Једна енглеска извидница сукобила се са једним турским одредом у околини Кантаре. Енглези су имали 4 рањена, док су турски губитци знатни.

Лондон, 23. јануара. Румунски зајам од 5 милиона лира стерлинга потписан је.

Париз, 23. јан. Нијемци код Соасона покушали су да на два мјеста пријеђу ријеку Ену. Оба нападаја су била одбијена.

Њемачки авиатичари бомбардовали су ноћу Денкерк. Штете није било, осим што су убили неколико особа. Француски ваздухопловци бацали су многобројне бомбе кроз двије ноћи на њемачке логоре код Лона, Лафера и Соасона. Код Жербстилера један њемачки аероплан морао се спустити. Један официр и један подофицир који су били у њему, заробљени су.

Париз, 23. јан. Два руска подморска брода потопили су један њемачки торпиљер близу данске обале.

Каиро, 23. јан. Енглези су се сукобили са непријатељем код Исмаила. Пјешчана олуја је омељала непријатеља и његова ватра је била рђава. Непријатељ се морао повући. Енглези су имали само 6 рањених.

Турци су покушали да пријеђу канал код Тусуна. Енглези су их пустили да намјесте понгонски материјал без узнемиравања, и онда су их напали, материјал отели, многе побили, потопили и заробили.

Лондон, 23. јан. Јуче су њемачки авијатичари бацили 80 бомба на Денкерк и оближња села. Убили су 7 лица а ранили преко 12. Француски и енглески аероплани отишли су у потјегу за непријатељским аеропланима. Један њемачки аероплан био је принуђен да се спусти на земљу и оба су авијатичара заробљени. Један француски авијатичар бадио је јуче бомбе на Брин.

Берлин, 23. јануара. Предсједник швајцарске конфедерације примио је једно пољско изасланство у коме су били писац Сјенкијевић, пианиста Падеревски, професор фрибуршког универзитета Ковалски и варшавски адвокат Осуковски, који су саопштили Предсједнику своју на-

мјеру, да отворе међународни упис за прилоге да би се умањила невоља пољског становништва. Средишњи одбор биће у Швајцарској, а народносни одбори по државама. Изабранство је питало да ли швајцарске политичке власти немају да ставе какву примједбу противу овог пројекта. Предсједник федералног савјета изјавио је, да не само савјет него и цио швајцарски народ имају симпатија према овом хуманом дјелу. Сједиште одбора биће у Лозани.

Авешано, 23. јануара. Становништво је осјетило нов земљотрес 8. јануара у 1½ час по подне. Неколико зидова се срушило. Испод рушевина је извађено десет жена и 1 дијете, који су пуних 8 дана лежали под њима. Сви су потпуно здрави и нијесу ни повријеђени. Спасовање су извршили пожарници. У Риму и Болоњи се осјетио земљотрес. У 1½ час сеизмолошки су апарати забиљежили јак потрес. Све одбјеглице су у Риму брижљиво пописане и на тај начин су многи, који су сматрани за нестале, могли бити враћени својим породицама. У Рим непрестано стижу рањеници и одбјеглице.

Букурешт, 23. јан. Агенција Стефани јавља из Рима да је Министарски Савјет ријешило, да спреми саркофаж пројекат, којим се Влада овлашћује да утроши 30 милиона лира на име помоћи жртвама катастрофе. Опустошени крајеви овим пројектом ослобођавају се плаћања пореза. Тако исто заводи се мораторијум од 6 мјесеци за покрајине Аквиле и Сора, и то за трговачке уговоре и облигације, а за учитеље се предвиђа издавање плата.

Цариград, 23. јан. Парламент је једногласно примио закон којим се влада овлашћује да уговори један аванс од пет милиона лира по 6% и да на име ванредних војних кредита утроши 3,500.000 турских лира, који су одобрени почетком августа за трошкове око издржавања и преноса трупа.

Париз, 23. јануара. Француски топови од 75 mm. на фроту Ене нагнали су непријатеља да сваки час мијења мјесто својим справама за бацање бомба и на тај начин га ометали у гађању. У Шампањи су разорили Французи неколико непријатељских заклона и пољских утврђења.

Лондон, 23. јануара. У једном телеграму из Малмео тврди се да је један подморски брод, вјероватно руски, погодио торпедом једну њемачку крстарицу код Рујанског острва. Њемачка крстарица била је у стању да дође до њемачке обале.

Берн, 23. јануара. Г. Динани, швајцарски посланик у Буенос-Аиресу, именован је за шефа политичког одјељења Министарства Иностранних Дјела.

Ниш, 23. јануара. Јављају из Рима да је артистички концерт који је тамо приређен иницијативом Леди Род, госпође енглеског амбасадора, у корист српског Црвеног Крста, врло лијепо испало. Треба истакнути италијанске умјетнике који су изводили концерт: у првом реду чувену свјетску оперску пјевачицу и директорку музичке школе г-ђу Ђему Белиндони, за тим одличног виолинисту Ливија Бониа.

Париз, 23. јан. На сјеверном бојишту ничег важнијег. Француска артиљерија на Ени имала је успеха. Французи су напредовали код Перта и одбили нападаје у Аргоњи. Три њемачка нападаја у Шампањи, западно од Перта, сјеверно од Масињиа и сјеверно од Менил-ле-Хирлиса били су одбијени. Нови њемачки нападај на Багатулу у Аргоњи одбијен је такође.

Москва, 24. јан. Земство московске губерније одобрило је 10.000 рубаља на име помоћи Србији.

Париз, 24. јан. На предлог српских пријатеља и пријатељица, министар просвјете ријешило је да се у свима француским школама одрже ученицима предавања о значају и заслугама српског народа и да се ученици позову да приложе по два суа за своје пострадале другове у Србији. Дан ове прославе, којим се Србима указује особита почасти, јавиће се накнадно.

Беч, 24. јануара. Јављају да је Краљ Лудвиг Баварски отпутовао са војним министром на војиште да обиђе баварске трупе.

Париз, 24. јан. У околини Није-пора било је жестоких артиљеријских двобоја код Нотр-Дам-де-Лорет. Њемачки нападаји су се свршили са неуспјехом. Французи су такође зауставили њемачко бомбардовање у околини Араса, Бетина, Роа, Албера и Кеноа. Французи су разорили њемачку караулу. У долини Ене артиљеријски двобој свршио се у корист Француза. У Шампањи, од три њемачка нападаја, сваки са једним батаљоном, два су одбијена, а трећи сјеверно од Масињиа примакао се помоћу лагума. Сви француски положаји реорганизовани су неколико метара иза разореног шанца. У Багатули пропао је нови њемачки нападај. У Воеври француске извиднице имале су успјеха и растјерале њемачке коморе. У Војима било је борба између извидница. Французи су напредовали југоисточно од Колшлага и сјеверно од Хартмансвелеркофа. Терен је почео да се одмрзава.

Москва, 24. јануара. Српско-црногорски дан свечано је протекао. Послије благодарења на којему је чиновдјелствовао архимандрит у присуству министра Србије, представника савезничких земаља и словенских изасланика у народном руху, образована је цоворка, испред које је ношена застава генерала Черњајева, јунака из српско-турског рата 1876, затим слике Цара, Царице и Пријестолонаследника, Краљева Србије и Црне Горе, и њихових карта са натписом: „Намјестимо крст на Св. Софију у Цариграду!“ Три хиљаде сакуљача и сакуљачица разишло се затим по читавој вароши да кује прилоге за Србију и Црну Гору. (Вјестник).

Париз, 24. јан. Генерал кнез Јусупов предао је генералисиму Жофру орден Св. Ђорђа четвртог степена.

Беч, 24. јан. Гроф Штирк остаје предсједником министарства, а Билински министром финансија.

Петроград, 24. јан. Сваки дан се доказује да Нијемци употребљавају експлозивне куршуме против наших положаја на Бзури. (Вјестник).

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

За сиромашне породице пребјеглих Херцеговаца. Директор гимназије г. Михаило Буквић пише нам из Нишкија:

Од Њег. Екселенције Господина Енглеског Министра на Цетињу примио сам 10. јануара о. г. (500) пет стотина перпера, а од стране Енглеског Добротворног Фонда у Лондону — The Serbian Relief Fond — да их према својој увиђавности подијелим онима за које мислим да им је у ова тешка времена помоћ најпреча. Од те сам своте раздијелио у друштво са г. г. Михом Јеремљећем, Марком Слијепчевићем и Јованом Вукаловићем по 10 перп. на 50 породица из Требиња, Биљеће и Гацка, које су пребјегле у Црну Гору од аустријског зулума.

У име свих обдарених невољника изјављујем и овим путем племени-

тим дародавцима у Енглеској најдубљу захвалност, а и сам топло благодарим Њег. Екселенцији Госп. Енглеског Посланнику на Цетињу на указаном ми повјерењу.

Приликом пошледе поплаве у Доњој Зети. Извијестили смо раније о озбиљној поплави, која је прошлих дана била у доњим зетским селима: Понарима, Курилу, Бистрицама, Бијелом Пољу, Бериславцима и Гостиљу, гдје је Скадарско Језеро распростраило велику своју плиму. Штете су биле доста озбиљне нарочито у људској и сточној храни, али, хвала Богу и пожртвовању људи, жртва у животима није било и ако се било од тога озбиљно бојати, пошто су у поплављеним селима биле само жене и нејач, јер су војници на ратишту. На вијест г. Министра Унутрашњих Послова, да је потребна онамо помоћ и да ју треба што прије учинити како у превозним средствима тако и у односним животним намирницама, својски су се за то заузели: на Виру предсједник општине г. Л. Станковић и капетан доњо-црмнички г. Мило Лековић, а на Ријеци предсједник општине г. П. Краљевић и капетан доњо-цеклински г. Ђ. Костић. На једном и на другом мјесту одмах је испечена повелика количина хљеба, па је то с нешто петролије упућено страдалницима, а при том је организована и помоћ за спасавање и на једном и на другом мјесту т. ј. упућен је онамо потребан број рјечких и црмничких лађа са довољно возара обично старца, који нијесу на ратишту (с Вира је отишло и неколико војника са Бесца, којима је то, баш како је требало, допустио г. офицер Живановић), те је свз потребна помоћ на вријеме указата. Са оним лађама, које су у помоћ пошле из Црмнице, отишао је лично г. капетан Мило Лековић и руководио послом. Предсједник општине рјечке, пак, г. Краљевић се, поред осталог, старао озбиљно и око тога, да што прије стигну у поплављена села војници Зеђани из истих, које је Врховна Команда два дана доцније пустила кућама, ради спасавања. С једним транспортом војника г. Краљевић је и лично ишао с Ријеке у Зету.

Све горње износи одличне примјере пожртвовања до друге, кад су ови у невољи, те свијема, који овом приликом то пожртвовање приказаше нека је заслужена хвала!

Аустријски аероплан. Јуче је поново око 4½ сата послје подне непријатељски аероплан летио над Баром и бацио шест бомба, али штете није било.

Званични огласи

Објава. Многи упућују г. Алекси В. Мартиновићу, Кр. Цр. Консулу у Скадру, писма и телеграме за даље испошљање без прописне таксе и без одобрења цензуре. Уз то чине и разне поручбине.

Овим се извјештавају сви заинтересовани, да је г. Мартиновићу забрањено горње вршити, пошто постоје поштанске и телеграфске везе између Црне Горе и Италије, као и поштанска веза између Скадра и црногорских пошта.

Бр. 201. Из канцеларије Кр. Министарства Снољних Послова, 22. јануара 1915, Цетине. (1,1)

Приватни огласи

Позив. У магазину ове царинарнице налазе се 7 коли и то: 2 вреће ориза знак А., друга нејасна; 2 кашете локума знак I. N.; 2 кашете разног знак D. F. Со 538/39.; 1 кашета разног знак S. 14. № 1., адреса Машановић — Вир. Сагласно чл. 74. царин. закона позивају се сви они, који на роби именоватој полажу право, да до 5. фебруара т. г. поднесу овој царинарници прописане исправе, оригиналне рачуне, исплате царину и остале царин. таксе, којима је роба оптеретена. — У обратном царинарница ће по истеку означеног времена, са робом поступити према прописима 69., у вези 71. чл. истог закона Удлин, 11. јануара 1915 г. Бр. 49. — Управа Царинарнице, — управник, оф. Ф. Гојнић. (бр. 16, 2, 2)

БЛАГОДАРНОСТ

На први дан Божића сахрањен је пред овдашњом саборном црквом, уз војничке и грађанске почасте, стари официр и заслужни народни лекар Нико М. Илићковић.

Синови покојникови: Благо и официр Стево, желећи свом добром оцу сачувати трајни спомен, уписах га за добротворца фонда сиромашних ученика овдашње осн. школе, приложивши истом фонду педесет перпера, а осим тога даровах сиромашним ђацима још петнајест перпера.

Племенитим дародавцима, који се још и из борбене линије сјетише ове хумане просвјетне установе и сиромашних ученика, нека је особита хвала и признање.

Ст. Бар, 10. јануара 1915.

(бр. 17, 1, 1) **Одбор Барске Осн. Школе.**

Објава. Из слободне руке продајем моју кућу, која се налази на Ријеку, на крају саме пјаче пут Дворца, у којој је магазин Ријечке царинарнице. Ко би желио купити поменути кућу, за погодбу нек се обрати потписатом.

Ријека, 16. јануара 1915.

(бр. 19, 1, 3) **Михаило Н. Ражнатовић.**

ПОМЕН

У уторник 26. јануара тек. године, држаћемо помен у саборној цркви Св. Николе на Чеву у 10 сати прије подне, нашем драгом и никада непрежаљеном сину, брату, односно супругу

† **Перку К. Вукотићу**

бригадном барјактару шефу Гл. Држ. Рачуноводства који витешки погибе 26. јануара 1913 године, приликом првог јуриша на Тарабошу.

О чем извјештавамо наше и покојникове сроднике, пријатеље, кумове и познанике.

Чево, 15. јануара 1915.

Ожалошћени: мајка **Марица**; брат **Душан**; супруга **Јоке** с продицом. (бр. 21, 1, 1)

ПОМЕН

У неђељу 25. овог мј одржаћемо полугодишњи помен у цркви Брезовици нашим никад непрежаљеним, мужу, стрицу, односно брату

† **ЂУРАНУ С. ПЕРОВИЋУ, ВОДНИКУ И**

† **КРСТУ М. ПЕРОВИЋУ**

гимназиста III године који су храбро погинули у боју на Капавици 18. августа 1914 год., — о чему извјештавамо рођаке, кумове, пријатеље, другове и познанике наше и покојника.

Брезовик, 27. јануара 1915.

У име ожалошћене породице: **Ристо Марков Перовић.** (бр. 20, 1, 1)

ПОМЕН

У уторник 27. овог мјесеца, даваћу помен у цркви на оvd. новом гробљу мом никад непрежаљеном сину

† **МИРУ Ј. ШПАДИЈЕРУ, ПЕРЈАНИКУ**

о чему извјештавам рођаке, кумове, пријатеље, другове и познанике покојникове.

Цетиње, Доњи Крај, 22. јануара 1915.

Ожалошћени отац: **Јоко М. Шпадијер.** (бр. 23, 1, 1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Јако ожалошћени смрћу нашег милостивог брата и рођака

† **ПЕКА ПЕШИКАНА**

који испусти своју племениту душу послје подужег боловања у болници Војног стана на Цетињу на дан 29. децембра 1914 год., у 31 години свог млађаног живота.

Не можемо пропустити, а да овим путем не изјавимо вјечиту благодарност командиром љевк. колоне Херцег. Одред г. ком. Вуксану Рашовићу на онако очинском старању, да нашег милостивог брата, силом покојника скине са позиције и нареди, да се упути у болницу на Цетиње, да би се љевкарском помоћу спасао од немиле смрти; као што нареди, да се његово мртво тијело сретне и донесе у своје родно мјесто и сахрањено.

Такође вјечита хвала пј. кап. Саву Челебићу са рањеницима, који онако жалостиво испратише нашег покојника. Нека је вјечита хвала г. свјештенику Матановићу на извршеном опјеглу над покојником.

Најтоплије захваљујемо г. ком. Петру Гвозденовићу са грађанством вароши Цетине, који нам покојника испратише до Бајца.

Нека је доживотна хвала свјештенику Јоветићу са Ђелићима, који се онако својски заузима и допрати нашег покојника до вјечне куће.

Доживотна хвала командирима чета Павковићког батаљона г. г.: оф. Тодору Јовановићу и вод. Станиши Павићевићу са подручним им јединицама, који на глас смрти нашег покојника похиташе и из своје средине послаше у име свију неколицину у спроводу, који одржаним говором над покојником ублажише бол и тим издјелише с нама нашу тугу и жалост.

Вјечита хвала браћи Цуцама, који на глас смрти нашег покојника онако неуморно похиташе, те нашег покојника донијеше са Мулинова почвала и матери земљи предадоше.

Још један пут свим и свакоме вјечита хвала, који ма на који начин узеше учешћа у нашој превеликој жалости.

Трешњево, 20. јануара 1915.

Ожалошћени: отац **Вуко**; мајка **Марија**; браћа: **Стеван**, поручик **Јанко** и **Обрад**; сестра **Милошава**; снахе: **Крстиња** и **Цвијетна** са осталом родбином. (бр. 23, 1, 1)